

øjensynlige Fortrin, men paa den anden Side synes det mig, at det maa erkendes for heldigt, at de større Indkomster og Formuer, som udrede Forsvarsskatten, til enhver Tid blive mindede om, at de have ganske særlige Forpligtelser overfor denne Opgave, og naar denne skulde opretholdes som særlig Skatte-sats, hvad vi have erklæret os villige til, var det, som det alt blev udtalt af den højtærede Finansminister under Forslagets Behandling her, overordentlig vanskeligt at opretholde den glidende Rateskala. Jeg skal blot pege paa, at medens ved den glidende Rateskala Fradragene skete, før Skatteprocenten fandtes, er Forholdet ved den nuværende Skattelov og altsaa ogsaa for Forsvarsskattens Udfinden det, at Procenten bestemmes, forinden Fradraget sker. At have to forskellige Regler paa dette Punkt, synes mig, vilde være praktisk talt umuligt, og at gøre Rateskalaens, lad mig sige, mere humane Bestemmelser paa dette Punkt anvendelige overfor en Gruppeskala vilde praktisk talt betyde, at Forsvarsskatten flyttedes op fra 3,000 til 4,000 Kr., naar der var Børn, men under alle Omstændigheder op til 3,700 Kr. paa Landet. Det er disse Vanskeligheder, der have gjort, at man er gaaet tilbage til Gruppeskalaen, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at denne er betydelig forbedret ved, at de mindre Sætser ere delte, idet Sætserne op til 6,000 Kr. ere forskellige for hvert 1,000 Kr. Det have de ikke været i den tidligere Skattelov, og det er en betydelig Forbedring, som udjævner noget af den Ulighed, der fremkommer ved Beskatning af Indtægter, som ligge nær ved Forskellen i Sætserne.

Ændringsforslaget under Nr. 18 er en Ændring i Formueskattefriheden, for saa vidt Formuen ikke er forbunden med skattepligtig Indkomst. Efter den nugældende Lov er en Formue paa 3,000 Kr. fri for Skat, naar der ikke svares Indkomstskat, men dette blev i Folketinget forhøjet til 10,000 Kr. Jeg har udtalt nogen Betænkelighed ved at gaa saa højt op, men jeg indrømmer, at det var en human Bestemmelse, og det maa derfor betragtes som en Indrømmelse, et Tilbageskridt, om man vil, at man nu gaar ned til 6,000 Kr., men det vil dog betyde, at man forhøjer op til det dobbelte af de nugældende Bestemmelser paa dette Punkt.

Ændringsforslaget under Nr. 19, der bestemmer, hvorledes Formuen skal opgøres navnlig ude i Landbruget, er en ny Lovbestemmelse, men ikke i og for sig noget nyt, idet disse Regler hidtil overalt ere prak-

tiserede, de have blot ikke staaet i Lovens Paragraffer, men derimod i Vejledningen.

Ved Ændringsforslaget under Nr. 20 ere Møbler gaaede fri for Skat. Efter Lovforslagets Bestemmelser, som det var vedtaget her i Folketinget, var det paatænkt at beskatte Møbler over en vis Værdi. Allerede under Forhandlingerne her blev det oplyst, at det vilde være forbundet med adskillige Vanskeligheder at gennemføre en saadan Regel, og nu er Bestemmelsen herom gaaet ud; jeg tillægger det ikke nogen større Betydning.

Ændringsforslaget under Nr. 21 er sprogligt, og Ændringsforslaget under Nr. 22 udtrykker de samme Bestemmelser som gælde nu. Ændringsforslaget under Nr. 23 er en Følge af Forslagets senere Bestemmelser, og Ændringsforslaget under Nr. 24 omhandler Skatteraadens Sammensætning. Skønt det vilde være ret selvfølgelig, at Finansministeren ved Udnævnelsen af Skatteraadene vilde tage Hensyn til de forskellige Samfundsklasser, der findes i Skatte kredsen, har man fra Landstingets Side ønsket dette lovfæstet paa en anden og mere bestemt Maade end i Folketingets Affattelse. Det vil altsaa sige, at i de Skatte kredse, hvor der er en Del Stationsbyer, Haandværkere og handlende, skulle de repræsenteres i Skatteraadet. Det er for øvrig rimeligt og vilde selvfølgelig ogsaa ske, selv om det ikke stod i Loven. Vi kunne fra vor Side ikke have noget imod, at det lovfæstes. Nr. 25 gaar ud paa, at Raadet skal være fuldtalligt for at kunne fatte Beslutning, eller ogsaa skulle de fraværende erstattes med Suppleanter. Det vil ingen Vanskelighed have, da der som bekendt efter Lovforslaget skal være lige saa mange Suppleanter som Medlemmer.

Nr. 26 gaar ud paa, at Formandens Honorar skal sættes til 800 Kr. Man vil erindre, at Venstre her vedtog at nedsætte dette Honorar med 200 Kr. Det har man modsat sig fra anden Side, og nu foreslaas det forhøjet til de 800 Kr. Vi finde ikke tilstrækkelig Grund til at modsætte os denne Forhøjelse. Nr. 27 omhandler Medlemmernes Honorar. Det blev i Folketinget bestemt til 200 Kr. Man har fra anden Side foreslaaet 300 Kr., og ogsaa det have vi tiltraadt.

Nr. 28 omhandler Overskatteraadet og gaar ud paa, at Paragraffen udgaar. Nr. 29 omhandler Landsoverskatteraadet, der efter Forslaget skal bestaa af 9 Medlemmer, af hvilke Formanden og et Medlem udnævnes af Kongen, 3 vælges af Finansministeren og 4 af Rigsdagen udenfor dens Midte, 2 af hvert Ting. Det er en Bestemmelse, der ikke sædvanlig findes i Lovene, at de Medlemmer, som Rigsdagen vælger, skulle væl-